

KAD JE NEBO PALO

kad je nebo palo
nikoga nije bilo
da ga pridrži

struje i valovi
širili su krugove
zjenicom uplašenog oka
i iščezle u zaborav

kad je nebo palo
palo je sve što visi
nadima se
nadmeće i prijeti
kao da je ovdje
oduvijek bilo

kad je nebo palo
promijenilo se sve

sve je odjednom
postalo moguće i stvarno
u tom toplom poimanju
neuništivosti ljubavne objave

kada je nebo palo
ova je pjesma
naglo postala dio
cjelokupnog nasljeđa
neizgovorene riječi
a besmisao pokušaja objave neizrecivog
postao je smisleni čin dobrote
u prostranim krajobrazima duše

kad je nebo palo
sve se vratilo
svom prapočetku i iskonu

tako su se podivljale vode
vratile svojoj čežnji za oblacima
a poplavljeni gradovi
uzalud su tražili
svoje zapuštene podstanare

kad je nebo palo
postalo je jasno
da je prekasno za slijed
i ubitačno dosadni
red stvari

kad je nebo palo
sve je postalo moguće
kao što je bilo moguće
i kad je nebo curilo
pritiskalo grudi
prijetilo padom
i smetalo

kad je nebo palo
više nije bilo uzmaka
ni vremena za ono
utješno u nadi
koja je s nebom pala

kad je nebo palo
ostalo je iznenađenje
čuđenje i udivljenje
kako nebo nikad
nije bilo granica
jer ničeg nikad nije ni bilo
osim bila života
što bez napora otkucava
bezvremeno postojanje
s nebom ili bez neba
svejedno

ODLAZAK

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
ni rod
ni porod
ni hranu
ni sliku
ni glazbu
ni riječ
ni bolest
ni ozdravljenje
ni prijatelje
ni neprijatelje
ni naše
ni vaše
ni strahove
ni utjehu
ni novce
ni pokretnu
ni nepokretnu
imovinu

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
ni uspjeh
ni neuspjeh
ni postignuća
ni vrijednosti
ni slavu
ni besane noći
ni laž
ni istinu
ni bijedu

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
obavijen maglom
zemaljskog sna
da je samoća
usud zle kobi
i da je dvoje jedno
i da tako nastaje
ljubav
koja je oduvijek
nešto sasvim drugo
netaknuta
mojim mislima

sujetom i ljubomorom
mojom sumnjom i osudom
mojom neutaženom gladi
za dobrim i kreposnim
likom izgubljenog
i napuštenog
hodočasnika i sveca
predvodnika
koji je samo drugo lice
stoljetnog luđaka
ili slobodnog umjetnika
svejedno

nikoga tamo neću
povesti sa sobom

ni sam ne znam
kad ću i kako krenuti
i koliko još imam vremena
za pospremanje stvari
na put u bestjelesno
bez poznatog povratka
u novo carstvo predmeta
u koje ću se sigurno
iznova skrasiti
u bijegu od
preranog prisjećanja
izdajničke praznine
u koju ću biti nevino
osuđen i bačen
prije nego se stignem
ponovno roditi
u stvarnosti i istini

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
osim prisjećanja i znanja
da sam tamo već
bio ranije
sjedinen sa svima
i sa svime
u trenutcima
kada sam dopustio
da mi se tamo i ovdje
objavi ljubav

nikoga tamo neću
povesti sa sobom

jer tako stoje stvari
o kojima ništa ne znam
između dva otkucaja srca
što je obilježilo moje doba
i moje vrijeme
koje je tako duboko
uronjeno u vječnost
kao svijetli trag komete
u beskrajnom svemira
koji se stalno rađa
i ponovno umire
i nikako da skonča
kao ni ja

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
ni strast
ni žudnju
ni borbu
ni brigu
ni ponos
ni dodir
ni okus
ni nadu

smrt će me
definitivno ubiti
u svemu
što sam htio
sačuvati
odgoditi
zaštititi
osigurati
prigriliti
učiniti svojim
i drukčijim

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
a i svejedno je
jer me više neće biti
a moj će se život
ponovo pretvoriti
i rasuti u zvijezde
i ne vrijeme
zastalo u očima
bezazlenog djeteta
koji je zatravljen tamom
kozmičkog sna

samo iz igre
na trenutak
iz šake ispustio
šarene bombone
u biserje zviježđa
kada je trenutak došao
a grč volje popustio

nikoga tamo neću
povesti sa sobom
a niti ostaviti ovdje
tko je makar na trenutak
bio sa mnom blizak
do slatke boli
potresnog ganuća
i prepoznavanja
slave besmrtnog života
u svakom od nas

OPROSTI MI BOŽE

oprosti mi Bože
zamijenio sam Te
ocem
majkom i ženom

oprosti mi oče
majko i
ženo
jer nisam znao
što radim

PUTUJEM

danima i noćima putujem
vođen tvojim dahom
vrole strasti i nježnosti
iz sna u javu
iz jave u san
i nema za mene tih riječi
ni takve rime
kojima bih izrekao
opipljivu
a tako nedostižnu
izvjesnost čuda
Tvog tihog i ljubavnog
postojanja u meni

VERTIKALNA NIT

spojen srebrnom
vertikalnom niti
sa ocvalim pupoljcima
Božanskog cvata
slavim vratolomnu hrabrost
svog trenutnog postojanja
bez svemoćnog straha
i sve silnice mog ushita
hvale Tebe
jednoga
jedinoga
hvale Tebe
Bože svemogući
Bože nedokučivi
nevidljivi
čudesni
hvale Tebe
Bože
ljubavnog prožimanja
sa svime

POVRATAK KUĆI

izgubiti se u tebi
nestati u sunovratnom ponoru
vlastitog daha
u kojemu je potpuni zaborav
jednak svekolikom prisjećanju
svih mojih rođenja
kroz sva bezvremena
to znači odraditi život
i za sve druge
iživjeti zaborav do kraja
i kao dobar domaćin
vratiti se kući
nevidljivom Svjedoku
koji nas mila moja
i sada
s pažnjom promatra

PRIRODNI SJAJ

u sjaju mog punog cvata
blistaju suncem obasjani
dragulji čovjeka 21 stoljeća
novi automobili u vrevi
izgubljenog grada megapolisa
i nitko osim mene
ne vidi čaroliju i obmanu
u istom činu predstave
jer gotovo da jeste
ali ipak nije taj sjaj
na limu ulične skulpture
čovjeka 21 stoljeća
prirodni sjaj božanske naravi
novoprobudenog bića
u suncu običnog jutra
sumorne i teške 2005 godine
na umornim licima
svakodnevnih prolaznika

SVIJET U KOJEM ŽIVIMO

kad ne živimo Boga
jer smo ga izgubili
a ponovo ga nismo našli
sve je lažno
otužno iskrivljeno
izdajnički normalno
najnormalnije
vedro usiljeno
i kobno bezazleno
začinjeno
unaprijed dogovorenom
pravomoćnom presudom
privremeno jačeg
protivnika
protiv
bližnjega svoga
ma tko to bio
samo da je
sve po zakonu
u ime naroda
države
čovječanstva
i Boga
i da je
za sve vjekove
vjekova
uvijek samo tako
AMEN

SJENE

konačno tko ste
vi memljive sjene
moje tjeskobe straha
nemoći i sumnje
što promičete plavičastim eterom
prošlih vremena
u slikama francuskih i škotskih dvoraca
sedamnaestog i osamnaestog stoljeća
ratnici isukanih mačeva
i plemići ogrezli u spletkama
i dvorskim previranjima
u vremenima ponosa i slave
ove ili one nacije
hipnotizirane vječnom nadom
u prestiž pobjedu i bolje sutra
što opravdava sve logore i pakao
nedosanjane sreće
u sapunicama od života
što se nemoćno ponavlja
na velikoj pozornici svijeta
kojoj se nikada ne gase svjetla
ni kada prisežu zvijezde
ni kada se oglašavaju zrikavci
ni kada noć tajnom odzvanja

konačno tko ste
vi vječni pratioci moji i suučesnici
izvršioi i tajni nalogodavci
obmane i zločina
zavjera i šutnji
jeste li mi rod
bratstvo vid ili pamćenje
kuda me to eteričnog vodite
i zašto me bolno vraćate na početak
sa dalekih putovanja
u tajnovito i nemoguće
u nespokoj sna

konačno tko ste
vi stanovnici moje mašte
da li ste ikada postojali
baš takvi kakvim vas vidim

dođite da vas prigrlim
vi krvnici i spasioci moji
iz prvih krugova tame
moji izdajnici lažni kulturnjaci

stare prznice bokci i prostaci
bezveznjaci i prezreni pijanci
teški bolesnici i stradalnici rata
zlokobni sidaši i razočarani branitelji
samoubojice i vi poštenjaci umrli od stida
u opustošenoj domovini bez novih naraštaja
dođite k meni izgubljeni znanstvenici
akademici lukavi i bijedni političari
što zaustavljate život u ime svih nas
koji ste izdajnički prevarili i potrošili
jer skoro ne znate ništa drugo
nego oponašati kaligule nerone
hitlere sadame i druge zločeste dečke
i to loše
sve vas grlim štreberi apatični i nezaposleni
pred vama stoji prazno platno života
i možete biti što god hoćete
baš kao i ja samo ako se usudite
nemojte ostati skriveni
prepoznati i obilježeni po zlu
i gnojnom čiru u koji je iscurila
vaša ustajala i zloupotrebljavana kreativnost

konačno tko ste vi
loši igrači namještenih utakmica
sa nerazgovjetnim maskama na licu
od tlapnje obmane i nepostojanja
u areni koja ne upućuje na prostor i vrijeme
sa dekorom koji je napravljen da zbunjuje
dokle ćete uporno izbjegavati
imena pojmove i činjenice
i razgovjetni um koji čeka na vas

izranjajući iz sjene
tek što se nisam ponovno vratio u nju
prepoznajem vas dobro
vas pretke i potomke moje
ne možete me prevariti
prezirom mimikrijom i zabludom
dobro vas poznam
jer stanujete u mom snu
u mojoj nadi nemoći i tlapnji
u mom povraćenom i osvježenom sjećanju
jer sam satkan od vas
od vaših strasti očekivanja i nesreće
od vaših ljubavi i smrti
jer sam vas živio i ponovno vas živim
sada drukčije potpunije toplije i nježnije
pun razumijevanja i svetog oprosta
i nikako da vas se nadišem i nauživam
vas tako nedužne u grijehu vremena

tako mi je dobro u vama
kad vam se nadam i radujem
kad vas razumijem prihvaćam i volim
kao samoga sebe jer to i jesam

izranjajući iz tame dišući iz bezdana
neshvatljivo mnoštvo bezmjerje
i to živo jedno
htio bih vam obznaniti da su maske pale
i da vas vidim u namjeri i ljudskoj potrebi
da ste dobri ma što god bili i radili
i da vas bodrim u svemu što jeste
a pogotovo u onome što niste
kako se više ne biste
kriomice šuljali kao memljive sjene
moje tjeskobe straha nemoći i sumnje
kao da vi niste moji
kao da ja nisam vaš

RASTEM

rastem
bez pravila
nadzora i reda
iz sebe sama
nizakoga
beskorisno
ukrivo
kaotično
smrtno
bez kontrole
upozorenja
osiguranja
brige i pameti

rastem
na divlje
u nepoznato
bez smjera
putokaza
dočeka
konačišta
i krajnjeg cilja

rastem noću
umjesto danju
iznutra rastem
u bezmjerje
izvana
propadam
u smrt
pepeo i prah
živog planeta
među zvijezdama
i beskrajnim galaksijama
kojima se spokojan
tako ponovo
vraćam domu

GREŠNA LJUBAV

samo u ljubavi
smo besmrtni
bez straha
i bez vremena

stvarni
neovisni
i slobodni

besmrtni smo
u ljubavi i neznanju
koje ne plaši
nego nadahnjuje

prvi put smrtni
a posve živi

bez tuge rastanka
dostojanstveni
i svoji

prisjećam te se
ljubavi
ti si pjesma
i san stvarnosti

jedini grijeh je
promašiti ljubav

a ja Te Bože
tako grešno volim

MOLITVA 2005

Bože pomози mi
da svjetlost Tvojim sjajem
obasja moje biće
i izbriše sve sjene
mojih prošlosti
moju nostalgiju
sjetu i tugu rastanka
sa svim nedovršenim
i privremeno dovršenim

pomози mi Bože
da se u tvom sjaju
toliko zaboravim
da potpuno nestanem u Tebi
bez povratka u zabrinutost
sumnju i strah
da za sva vremena
postanem ono što slutim
da od početka jesam
a u kobnom zaboravu
stvarno i jesam
oduvijek
samo jedan od izraza
tvoje nepresušne ljubavi

otopi moju prošlost
i sve što ja jesam
u slavu umjesto u nadu

neka od mene ostane
samo opojan miris
kao što miriše
šuma poslije kiše

BEZIMENI PUTNIK U VISINE

nadvisuje me
svako stablo
ptica ili travka
svojim prirodnim
i predanim rastom
u visine

moje želje
očekivanja i planovi
neuspjesi
a pogotovo uspjesi
zadržavaju me
u iluziji
da već nešto imam
da imam moć
a ne izbor
i da sam odlučujem
o svojoj sudbini
prije nego sam
saživio u sebi
i ponovno postao
vlat trave
taj mali
odvažni
i bezimeni putnik
u visine

MOĆ

moć je u mojim
rukama bila
kada je nevin
nisam imao

nisam znao
da je imam
jer mi
nije trebala

ni sada
mi ne treba
jer se ponovno
vraćam jednostavnosti
i običnosti

to je pravda
i nagrada
za hrabrost napuštanja
iluzije obilja
kroz uvažavanje
samopoštovanje
i povratak
nezasluženoj
darovanoj moći
prije svih
početaka
a to je
bezazlenost
u čuđenju
i neznanju

BUDI TO ŠTO JESI

budi to što jesi
jer te postojanje
nikad neće iznevjeriti

svi dugovi
biti će vraćeni
a obziri i ovisnost
preobrazit će se
u odlučnost
jasnoću
snagu
i poštovanje
sebe koji jesi

GLE DAM SE S VISINA

gledam se s visina
kroz ponoćnu krošnju
udaljene zvijezde
i taj svemirski odmak
jasno mi pokazuje
da je život kojim živim
zbog kojeg patim
i brinem se
samo scenarij
u predstavi
kojoj sadržaj
uvijek ostaje
samo prolazni sadržaj
a svi naponi
da bude što bolji
i uspješniji
samo uzaludni naponi
nastali iz straha
i predrasuda tradicije
koja je također
prolazni sadržaj
dok se gledam
već davno mrtav
a potpuno živ
kroz ponoćnu krošnju
s daleke
samotne zvijezde
na rubu
beskonačnog svemira
ili konačne pameti
svejedno

SADA ZNAM

ništa ne znam
o životu
nikad nisam
ni znao
niti sam ikada
bio život
osim kada
nisam poznavao sebe
i kad sam otkrio
da ne znam
tko stanuje
u meni
jedinom životu

NEMA IZBORA

nepovratno
ulazim u zonu tišine
neznanja i molitve
bez cilja i sigurnosti

pripremam se
za magični skok
u prazninu
i potpunu ovisnost
o Božjoj milosti
i nevidljivom vodstvu

nema više izbora
jer sada znam
da ga nikad nije ni bilo

NA KRAJU

na kraju
nema kraja
ne postoji više
niti manje
nema ni dobra niti zla
nema neznanja
niti znanja
ostaje tajna
bezdan svekoliki
kao i na početku
kojega nikad
nije ni bilo

DIVLJA RUŽA

Bože koji navireš odasvud
i objavljuješ se
preblizu mom snu
prejasan mojoj magli
vrtoglav za moj red
svekolik mom usmjerenju
prebogat mojoj škrtosti
savršen mojoj isključivosti
predubok za moje plićake
preblag mojoj krutosti
presvjetao mom mraku
pomogni mi da preživim
moć i slavu njene ljubavi

Bože koji me nadahnjuješ
svime što ja nisam
i uvlačiš me nespremna
u beskonačni dah
udivljenja treptavoj sreći
neslućenog spokoja
i potpune pomutnje
svoga poznatog
u bezdanu
vječno nepoznatog
pomogni mi da preživim
moć i slavu
Tvoje ljubavi

KAD NESTANE MRAK

kad nestane mrak
iznenađen svjetlom
obrata što se ogrije
u meni
to je tako prirodno
kao kad noću
upalim svjetlo u
svojoj sobi

SVJETOVI

u meni i oko mene
bezbrojni svjetovi
oduvijek žive
ne mareći
za moj oblik
svrhu i cilj
ne birajući vrijeme
ni prostor
ne želeći ništa
ne praveći ništa
oni poput rijeke
jednostavno
sami od sebe
bespovratno teku
baš kao i ja sam
niotkud
nizašto
za sva vremena
baš tako

POVRATAK ZVIJEZDAMA

zaogrnut
tišinom zime
ne znam
da li to
svjetlucaju zvijezde
u snijegu
ili to titra snijeg
u zvijezdama
ili se to
moja duša vratila
svojim zvjezdanim
prapočecima

RIJEKA ŽIVOTA

uđi smjelo u rijeku života
njen zastrašujući
čaroban
neodoljiv tok

razapeta između
obale i rijeke
života i smrti
ti nikad nećeš saznati
da su smrt i život jedno
ti nikad nećeš upoznati
bistru rijeku života
što vijekovima teče
iz tebe za tebe
tebi u susret

sigurna na mostu
ti nikad nećeš vidjeti
sve svoje odraze u rijeci
svoj prvobitni lik
nikad nećeš spoznati
što je prije
most ili rijeka
čovjek ili Bog

nećeš prepoznati
Boga u čovjeku

Božansko u sebi

BESKRAJ LJUBAVI

moja ljubavi
nisi ti bajka
nego je stvarnost
s tobom
bajka
jer voljeti tebe
isto je
što i ljubiti zvijezde
i pahulje
koje se tope
i nestaju
u toplini
koja se širi
svemirom
od tvog
i mog
poljupca
u beskraj
ljubavi
od koje smo
sazdani
i mi i
zvijezde

IZVOR LJUBAVI

nitko nikoga
nikad neće ostaviti

uzalud su prijetnje
kaznom i sramotom
konačnog odlaska

nitko ništa
i nikoga ne gubi
zauvijek

nema straha
od ovisnosti
i vezanosti
za druge

svi smo mi
tajno i trajno
povezani
ljubavlju
u dubini
i bolom
na površini

i ljubav i bol
nas bude iz sna
kojim sanjamo život
životima za druge
ne poznavajući sebe
ni druge
zbog kojih živimo

izmičući ljubavi
u bijegu od nje
bojimo se ovisnosti
o drugima
u tjeskobnoj nemoći
promašujući kobno
vlastiti život

mudročću života
nitko nikoga
neće ostaviti
neće izgubiti
i neće napustiti

bol rastanka
je uzaludan

i nepotreban
za one
koji se vole
i za one
koji se ne vole
pa se mrze

ljubav je
naše trajno
i neprolazno
prirodno stanje
duše

u ljubavi
nema kraja
ni početka
niti grijeha

jedini je grijeh
zaboraviti na ljubav
zaboraviti da smo
izvor ljubavi
sebi
drugima
i svemu
odakle pristižemo
rastemo
i širimo se
u beskraj
poput zvijezda
jer i mi ljudi
smo u duši
jedno sa svime

OSLANJAM SE NA TIŠINU

oslanjam se
na tišinu

ona je moja
ukupnost
obuhvatnost
uporište
utočište
namirenje
i ispunjenje

tišina je
moje zrcalo
i beskrajna sreća
prepoznavanja
u srodnosti
i istom

tišina je ljubav
koja izvire
iz srca
samoće same

oslanjam se
na tišinu

PRIZMA

kada budan
ne sanjam
ja sam prizma
u kojoj se lome
svi moji
i svi vaši životi
u jednu
svima zajedničku
jedinственu
zraku svjetla
u svim vremenima
moje i vaše
bremenite bezvremenosti

ZBOGOM ANĐELE

nerođeni
moj anđele
što si iz
tame svemira
sišao
u svijetlu kuglu
nade
spokojan
u blaženstvu utrobe
sada
a posve izgubljen
presudom sutra
oprosti mi
što nisam gospodar
svoje ni tvoje
sudbine
što nemam snage
hrabrosti
ni volje
da te još jednom
porodim u ovaj svijet
koji ti je poznat
i kojega ćeš
u neko doba
ponovo upoznati
vođen
nerođeni moj
novom ljubavlju
neznanaca i namjernika
sada
a bližnjim tvojim
sutra
što je samo slutnja
iscjeljujuće ljubavi
koja te
zajedno sa mnom
u Bogu čeka
pri magičnom oprost
i svetom pročišćenju
odbjegle duše

BOŽIĆNA ČESTITKA

sretan ti Božić
dan novorođenog Krista
a to je svaki naš dan
ljubljeni moja
u kojem si budno prisutna
strpljiva i pažljiva
radoznala i plemenita
vedra i vesela u Bogu
kao što jesi

samo Božić na kalendaru
je za ljude koji kasne
i nikad nisu sad i ovdje
pa im Božić pristaje
kao utjeha i imitacija
dobrote i sreće

sretan ti Božić
svaki naš probuđeni
dan ljubavi

PLES

u beskrajnu ljubavne radosti
i obilja što pljušti
s visina i dubina
ispod i iznad mene
praznina beskrajne duše
svoga života
slavi slavu
sjaj i blagost
sveprožimajuće ljubavi
svoga sa svime

u meni nikad rođenom
u neprestanoj mijeni
samospoznaje mene nepoznatog
davno pokojnog u stvarnosti
preživotnog u svijetu sna
dogodila se mistična tajna
koja nikad ne umire

to disanje šume
oblaka i ptica
to udomljavanje života
u mom dahu i meni samom
to je ples koji me oduvijek pleše

sad kad sam se predao neumitnom
i prepoznao svoju odsutnost
napustio sam varku sna
i ovaj tren vratio se sebi

u tom trenu sve bučno
a posve nečujno i tiho
slavi moj povratak u život

i ti nepoznati ako si još sa mnom
ne možeš ništa drugo sada
nego slaviti svoje prirodno postojanje
u ovom trenutku izvan vremena

SMS PRAZNINE

nikome nisam
ni dužan ni kriv
što se Bogu
objavljujem tišinom
a Bog potom meni
pjevom ptice
koja me zvonko
ispunjava smislom
punoćom i skladom trenutka
koji je susret s tobom
dok ga čitanjem SMS-a
puštaš u tu čarobnu
obožavanu prazninu
Božanskog u tebi
mila moja ljubavi

PLIMA

poplavio me
ocean ljubavi
skriven u meni
zaboravljen
u meni

i kao što kiša
očisti nebo i zemlju
tako i sila ljubavi
u meni
odnosi sve što plavi

plima ljubavi
ostavlja me čistog
vedrog i tihog
baš kao što se blista
nebo poslije kiše

KRIJESNICE

ovaj dan
nikada nije
započeo
a ova noć
nikada se
ne dovršava

na noćnoj livadi
krijesnice u mraku
nečujno slave

ne slave ovaj dan
niti ovu noć

krijesnice
slave svjetlost

jer svjetlost
je život
koji se spušta
na krijesnice
i na ljude

SPAVAČI

pikradam se
tihim i sanjivim kućama
dok u njima spavaju
mlade i trošne žene
prenapregnuti i snažni muškarc
ljubomorni muževi
neobuzdana znojem orošena djeca
spavaju brižne i neutješne bake
lakim snom bezbrižni unuci plove
spavaju zahvalne igračke i biljke

noć podrhtava od uzbuđenja
dok zemlja spava
i sve u zvjezdanoj noći
duboko diše spokojnim mirom
ljubavlju i neobuzdanom slobodom
leta u nepregledna prostranstva
i čarobni svijet snova
u kojemu je
kao i u životu
i nemoguće moguće

tiho spavajte sretnici života
pod zvjezdanim prahom
baršunastog plašta sna

PREDANJE

ne možeš se izgubiti
ako nestaneš u moru
rasplineš se u oblacima
sakriješ u noći
jer ja te čekam
radostan u svemu

ako oslušneš vjetar
omirišeš trave mora
izgubiš se u plesu
valova na pučini
i pronadeš se u zrcalu
svježe jutarnje rose
i ponovno povjeruješ
čudu u sebi
koje nepogrešivo zna
naći ćeš me u svemu
u svom dahu
jer sam se preselio u te
spojivši se ponovno
duboko i sveobuhvatno
sa samim sobom u čudu
da sam posve jedno
sa svima i sa svime

POVRATAK

Bože hvala Ti na neizvjesnom
i tjeskobnom čekanju
nepoznatog namirenja
meni neznanih
zaboravljenih potreba
i neizmirenih praznina
koje jedino paradoks
mog prepoznavanja
Tebe u meni
može ispuniti

hvala Ti na neprekidnoj kušnji
koja me prisjeća
na bolno
nedovršeno
neviđeno
i nespoznato u meni

hvala Ti na iznenađenju i čudu
što sam protkan tobom
pa te ne moram tražiti
u neprekinutim
i nepreglednim snovima
kolektivne
cjeloživotne varke
što me postojanjem
u meni samom
štitiš i ohrabruješ
da se usudim
ponovno proživjeti bol
koju odgađam
i dugujem samome sebi
jer bol i jesam
kako bi čarolijom alkemije
postala tvoje svjetlo
u mom zrcalu poimanja
što svjedoči neuništivost svega
što je stvorila Tvoja ljubav

hvala Ti što me vodiš
strmim i tvrdoglavim
putovima straha
od neimaštine
i sigurne propasti
jer me na kraju
i na početku svih krajeva
svih početaka i smrti
svih mojih života

uvijek sigurno i pouzdano
brižno čekaš samo Ti
u svojoj istini i pravdi
kojoj se predajem
kako znam i mogu
jer sam jedino i samo tako
potpuno i svoj i Tvoj
nakon bezbroj
neutješnih konačišta
tužnih utočišta
i lažnih domova
svojih izgubljenih
i zalutalih
očeva i majki
braće i sestara

hvala Ti što me
kroz sreću i nesreću
mog života
vraćaš jedinom domu
a to si Ti Bože
nastanjen u meni

GATARA

tada mirno nastavi i reče
Bog s tobom
imaš providne oči
gledaju te iz korita voda
utapaš se u žutim potocima
prevelikog vira
ostat ćeš bez dobrog glasa
evo vretena i križa
dvije ribe prelijeću postelju
jedna ti je sprema
narančasto u početku
hrpa bijelog na kraju
ono što jedeš
to će te progutati
stiže iz velikog svjetla
zemljotres pod kopitom đavla
tvoji su putovi zameteni
reži nož u vodi
mrziš opako i gadno
odjek kruži tri dana
tri mjeseca tri godine
vraća se pod rukom tirana
velika ti glava klima
na njoj kamen
preživjet ćeš
ali dobro pazi
crni gavran sjedi
na početku kruga
na kamenu zvijer
iznad zvijeri čovjek
od broja četiri
pravi se broj jedan
nad kovčegom dijete
široka ti duša
ne otvaraj poklopac
ni onda
propast ćeš mnogo
na dnu vrišti ponor
sedam puta sedam
godina samoće
iščašena sva četiri vidika
drugog jutra prvog dana
nećeš me poslušati
iz najmanje kaplje
velike sluzi
osvanut će

daj banku da nastavim

USKRŠNJA MOLITVA

Bože
zaštiti moje bližnje
od moje naravi
a mene
napuštenog
od mene sama

MOLITVA

pomozi mi
Bože
da Te volim onako
kako Ti voliš mene

BEZIMENO

bez obzira
kako ti je ime
ti se zoveš
mojim imenom
moje si zrcalo
i Bog u meni

more jesam
morem nam je
postati

SADA

sjeti se
da si sretan
sada
jer ako živiš
sretno nesretan
nikad nećeš biti
sretno sretan
jer živ si
upravo sada
i samo sada

ZIMSKA NOĆ

zvijezde su
iskre radosti
koje su pokucale
na usnule kapke
tvojih očiju

PROROK 1996

na čovjeku krhkom
slomit će se nacija
mila nam Croatia

GLOBALIZACIJA

na kraju
kao i na početku
svi smo mi
oduvijek bili
i jesmo
i biti ćemo
Geronimo
i njegovi
prevareni
i prognani
Indijanci
s lica zemlje

JOŠ SAM ŽIV

gle
sat mi otkucava
i sve je
odjednom
neizvjesno

sat mi otkucava
od samog početka
i Bogu hvala
još sam živ

THAT'S ALL FOLKS

približavamo se
trenutku
kada neće
biti rečeno
that's all folks
nego će se
predstava
bez najave
stvarno završiti

bez publike
komentara
aplauza
i poboljšanja

gotovo
THE END
FINE
FINITO

glumac će
neminovno
umrijeti
sa svojom
smrću

ako to bude
jedini stvaran
trenutak
cijela predstava
će proći
a da se stvarno
nikada nije
ni dogodila